

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Křest'ánové, Dr., soudkyně Mgr. Aleny Novotné a soudce JUDr. Tomáše Novosada a ve věci

žalobce: **JUDr. J. K., Ph.D.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Stukbauerem
sídlem Thákurova 676/3, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Manipulátoři.cz z.s.**, IČO 07815964
sídlem Rybná 716/24, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. září 2022, č. j. 31 C 12/2021-53,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje** v tom správném znění, že návrhu žalovaného na prominutí zmeškání lhůty k podání vyjádření k žalobě podle § 114b odst. 1 o. s. ř. se nevyhovuje a rozsudek pro uznání ze dne 16. března 2022, č. j. 31 C 12/2021-38, se tak nezrušuje.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně usnesením v záhlaví uvedeném nevyhověl návrhu žalovaného na prominutí zmeškání lhůty k podání vyjádření k žalobě podle § 114b odst. 1 o. s. ř., která byla stanovena usnesením soudu prvního stupně ze dne 18. března 2021, č. j. 31 C 12/2021-11.
2. Žalovaný napadl usnesení včasným a přípustným odvoláním. Namítá, že pandemickým opatřením bylo znemožněno scházet se v sídle spolku. Adresa sídla spolku není jen virtuální, k dispozici je i zasedací místnost. Pandemickými opatřeními bylo do 10. dubna 2021 znemožněno cestovat do těchto prostor. Spolek má více členů, pokud soud prvního stupně uvedl, že má člena pouze jednoho, zřejmě došlo k záměně s počtem statutárních zástupců. Rozhodujícím orgánem je členská schůze, členem spolku je přitom pan J. C. z xxx, pan P. N. - trvale bytem v xxx a pan O. F. – trvale bytem v xxx. Spolek je dobrovolným sdružením osob, nevyvíjí výdělečnou činnost, jeho charakter je zájmový, na tento případ se tedy výjimky z proti-covidových opatření nevztahovaly. Žalovanému v případě zasílaného usnesení s výzvou k vyjádření nefungovala nastavená notifikace České pošty na datovou zprávu doručenou prostřednictvím datové schránky. Žalovaný věděl o předžalobní výzvě, tušil, že žaloba bude podána, ale Českou poštou na ni nebyl upozorněn, přesto zprávu dne 30. března 2021 otevřel. Jelikož však panovala protipandemická opatření, nemohl žalovaný činit žádné kroky dříve než 11. dubna 2021. Schůzi spolku se mu podařilo svolat na 24. dubna 2021 do sídla spolku a několik dnů poté podal ve věci vyjádření. Předseda spolku měl sám mezi 25. březnem a 2. dubnem 2021 COVID-19. Ve výše uvedeném spatřuje žalovaný závažné důvody pro prominutí lhůty.
3. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
4. Soud prvního stupně v napadeném usnesení správně konstatoval, že běžela-li lhůta k vyjádření od 10. dubna 2021 do 10. května 2021, nemohla mít proti-pandemická opatření uplatňovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

v rámci nouzového stavu (v dotčené době trvajícím do 11. dubna 2021) takový vliv, který by odůvodňoval promeškání uvedené lhůty. Odvolací soud k tomuto dodává, že námitky žalovaného, že se v době do 11. dubna 2021 nemohli sejít členové spolku, případně, že předsedovi spolku nepřišla emailová notifikace od České pošty o zaslání zprávy (navíc v situaci, kdy zároveň tvrdí, že datovou zprávu přesto otevřel), jsou zcela irrelevantní. Usnesení ze dne 18. března 2021, č. j. 31 C 12/2021 – 11 bylo doručeno fikcí do datové schránky žalovaného dne 9. dubna 2021, ode dne následujícího tedy běžela třicetidenní lhůta, ve které se měl žalovaný písemně vyjádřit k žalobě v souladu s § 114b odst. 1 o. s. ř. Žalovaný byl v usnesení řádně poučen v souladu s § 114b odst. 5 o. s. ř., že jestliže se na výzvu soudu bez vážného důvodu včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu uplatňován, uznává a soud ve věci rozhodne rozsudkem pro uznání (dle § 153a odst. 3 o. s. ř.). Žalovaný se k žalobě vyjádřil až podáním ze dne 27. května 2021, kde se omluvil za nedodržení lhůty s odkazem na to, že mu nepřišlo upozornění na datovou zprávu. K dotazu soudu prvního stupně na jednání dne 16. března 2022, zda měl závažný důvod pro to, aby se k žalobě nevyjádřil, žalovaný (resp. jeho předseda jako statutární orgán spolku) uvedl, že byl nemocný, ale nemělo to závažný důvod. Až v odvolání podaném dne 27. dubna 2022 proti vydanému rozsudku pro uznání žalovaný uvedl, že žádá prominutí zmeškání lhůty a zrušení rozsudku pro uznání s odkazem na skutečnost, že do 11. dubna 2021 trval nouzový stav s omezením pohybu osob. Žalovaný v podání zároveň uváděl, že odmítnutí žaloby adresoval dne 26. dubna 2021, žádné podání žalovaného z tohoto data však ve spise není a že nebylo ani učiněno je zjevné ze skutečnosti, že v úvodu podání ze dne 27. května 2021 se žalovaný omlouvá za zmeškání 30 denní lhůty (se spisovým materiálem ostatně naprosto nekorespondovala ani další data uvedená v odvolání do rozsudku pro uznání a návrhu na prominutí lhůty, kde žalovaný např. uváděl, že výzva byla do jeho datové schránky doručena 2. března 2021, nebo že neuznal žalobu žalobce dne 28. dubna 2021).

5. Podle § 2 odst. 4 zák. č. 191/2020 Sb., aby mohl soud vyhovět návrhu na prominutí lhůty a zrušení rozsudku pro uznání, musí mít zmeškání lhůty k vyjádření k žalobě omluvitelný důvod spočívající v mimořádném opatření při epidemii, které žalovanému znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo, aby se k žalobě řádně a včas vyjádřil. Z výše uvedeného je zcela zjevné, že tyto podmínky nebyly naplněny, když nouzový stav skončil dne 11. dubna 2021 a žalovaný ani nenamítá, že by mu v době od 12. dubna 2021 do 10. května 2021 bránila jakákoli opatření v tom, aby se k žalobě řádně vyjádřil. V uvedeném časovém rozmezí měl k vyjádření prostor více než dostatečný. Námitky žalovaného se vztahují převážně k období, kdy lhůta pro vyjádření dosud ani neběžela. Žalovaný argumentoval potřebou svolání schůze členů spolku, sám však v odvolání uvádí, že se mu podařilo svolat schůzi spolku na den 24. dubna 2021 a několik dnů poté podal ve věci vyjádření. Žalovanému běžela lhůta k vyjádření až do 10. května 2021, zjevně měl tedy dostatek času se i v návaznosti na konanou schůzi spolku věcně vyjádřit. Lhůtu však nechal marně uplynout a vyjádření zaslal soudu až dne 27. května 2021. Ve svém odvolání ani v předchozích vyjádřeních přitom neuvádí žádné skutečnosti, které by tuto dobu prodloužily, a tedy i zmeškání lhůty, jakkoli odůvodňovaly. Za těchto okolností tedy důvody pro prominutí lhůty, potažmo zrušení rozsudku pro uznání zjevně nejsou dány.
6. S ohledem na uvedené odvolací soud postupem podle § 219 o. s. ř. potvrdil usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné, a to ve správném znění, kdy i výslovně uvedl, že rozsudek pro uznání se vzhledem k neprominutí lhůty nezrušuje.
7. Po právní moci tohoto usnesení soud prvního stupně předloží odvolacímu soudu věc s odvoláním žalovaného proti rozsudku pro uznání ze dne 16. března 2022, č. j. 31 C 12/2021-38.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Hájková

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně do dvou měsíců od jeho doručení, jestliže dovoláním napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Praha 31. října 2022

JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr. v. r.
předsedkyně senátu